

tion, ubetydelig selvfølgelig set i forhold til den betydelige reduktion de allerfattigste bliver udsat for.

I forslaget til finanslov får en række FN-organisationer vældig rosende ord med på vejen. Fem FN-organisationer får f.eks. vældig gode karakterer for deres fokus på fattigdom, som jeg også tidligere har været inde på i dag. Konsekvensen af det er bare, at tilskud til dem reduceres, så også de steder, hvor regeringen anerkender en klar fattigdomsorientering, bliver der skåret ned, og jeg forstår simpelt hen ikke, hvordan det harmonerer med målsætningen om en klar fattigdomsorientering i ulandsbistand. Det hænger overhovedet ikke sammen. De her besparelser bliver foretaget med et eneste formål, nemlig at spare, og i bedste fald er besparelserne foretaget med skyklapper og ørepropper.

Jeg synes, ordet fattigdomsorientering er et fattigt ord i regeringens mund, og rent bortset fra, at det er umådelig usympatisk og det er en dårlig idé at skære i ulandsbistanden, er besparelserne også foretaget fuldstændig uden skelen til fattigdomsorientering.

Konsekvenserne af regeringens nedskæringer er omtrent det omvendte. På nogle punkter vil forslaget til finansloven endda føre til øgede indirekte bevillinger til dansk erhvervsliv, som vel må siges at være relativt vel stedt sammenlignet med fattige i ulandene. De blandede kreditter går eksempelvis fri for nedskæringer, og det går jeg ud fra de er temmelig glade for i dansk erhvervsliv. Privatsektorprogrammet bliver styrket, og det er de sikkert også ganske glade for i det danske erhvervsliv. Netop det her privatsektorprogram er blevet evalueret for nylig, som vi har talt om i dag, og har fået relativt dårlige karakterer. Men konklusionen bliver hurtigt fejlet af bordet, for tilsyneladende bliver der lyttet til erhvervslivet, men ikke til dem, der sørger for at sikre en fattigdomsbekæmpelse i den tredje verden.

Der er samlet set ingenting, der tyder på, at regeringen tager fattigdomsorienteringen i ulandsbistanden alvorligt. Ikke bare har regeringen vist, at nedskæringer i bistand rammer nogle af verdens fattigste, den har også foretaget nedskæringer nogle steder, hvor det kan komme til at gøre særlig ondt.

Enhedslisten skal på denne baggrund opfordre regeringen til at begynde at tage bladet lidt fra munden. De nedskæringer, der er foretaget på det her område, har ingenting at gøre med fattigdomsorientering. Alle mulige andre hen-

syn har vundet frem på bekostning af fattigdomsorientering, først og fremmest hensynet til den danske statskasse. Jeg ville ønske, at denne her regering kunne kalde en spade for en spade, så vi kunne få en indholdsrig debat i stedet for det her, der går på procentsatser og ikke på indhold af bistanden. Hele tiden ligger sparekravet som grundlaget for hele debatten.

Jeg synes ikke, at regeringen har præsteret nøglen til en ny original form for fattigdomsorientering; det havde jeg håbet. I og med at man fortsat ønsker at fokusere på fattigdomsorientering og samtidig skærer, havde vi håbet på, at det var, fordi regeringen havde fundet en ny og effektiv form for fattigdomsorienteret bistandshjælp. Det er ikke sikkert, vi ville have været enige i det, men så havde der i det mindste været en vision, så havde der i det mindste været noget ud over bare at ønske at føre sparekniven.

Regeringen foretager nedskæringer. Det går ud over de fattigste i verden. Pengene ryger ind i den danske statskasse. Det er jeg ked af.

Jeg vil sige, at Enhedslisten kan støtte det forslag til vedtagelse, som er fremsat af SF, Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti. Jeg er ked af, at de partier ikke er gået en lille bitte smule længere i deres krav. Ikke desto mindre ser jeg det som et skridt i den rigtige retning, og derfor får det Enhedslistens stemmer.

Jann Sjursen (KRF):

Fattigdom og miljødelæggelser truer livsgrundlaget for millioner af mennesker i verden, og det skaber grobund for konflikter og krige. Derfor er det utrolig forstemmende og uhyre kortsigtet, når regeringen med støtte fra Dansk Folkeparti vil gennemføre store besparelser på ulands- og miljøbistanden, og det er fattigt, hvis velfærdsforbedringer i vort eget rige samfund skal finansieres ved at skære i bistanden til de fattigste lande, hvor behovet for hjælp til en langsigtet og bæredygtig udvikling er enormt. Ikke desto mindre er det det, regeringen vil, og den gør det på trods af, at der er en total mangel på sammenhæng mellem dette politikområde for regeringen og andre ting, som man ønsker at sætte på dagsordenen.

Kl. 17.30

Det giver ikke nogen mening, når regeringen på den ene side siger, at den vil hjælpe i nærområderne, for at vi skal undgå yderligere flygtningestrømme, at den så vil skære i bistanden til ulandene. Det giver ikke mening, når man taler